

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਡੀ. ਫਾਲਸ਼ਤਵ ਸੀ. ਜੇ

ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਹਾਰੀਜਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 349.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ ਬੀਮਾਰ)—S.13(2) (H) (b) ^{an} d H 1964
(2) (Hi)-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੁਕਾਨ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਕੀ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ— ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਅਜੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ 'ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ' ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪਾਂਤਰ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪਰਿਸਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਰਾਂਡੇ ਉੱਤੇ ਲੋਹੇ ਦਾ ਢੱਕਣ ਲਗਾ ਕੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੰਤ ਰਾਮ ਗਰਗ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਫਜ਼), ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਧਾਰਾ 15 ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।, ਮਿਤੀ 21 ਜੁਲਾਈ, 1962, ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ .

ਜੀ.ਐਸ.ਚਾਵਲਾ , ਵਕੀਲ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ—ਇਹ ਇੱਕ ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬਲੈਟਿੰਗ ਸਮੇਤ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਕਬਜ਼ੇ। ਡਿਸ ਪੁਟ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲੇਟਫਾਰਮ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਕਮਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਈ ਦੀ ਹੈ, ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਮੌਜੂਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਖੋਜ, ਇਸ ਲਈ, ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 4 ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ, ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕਿ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪਾਂਤਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਿਛਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦਾ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪਾਂਤਰਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਕਥਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਜ਼ਿੰਮੀਂਦਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ-

“(2) (ii) ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ-

(a) * * *

(b) ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 13(2)(ii)(a) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਸਬਲੈਟਿੰਗ' ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਬਲੈਟਿੰਗ ਲਈ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਬਲੈਟਿੰਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੁਕਾਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਅਜੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲੁਟਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨੇ 'ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ' ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ

ਅਜਿਹਾ ਅਸ਼ਕ ਰੂਪਾਂਤਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ¹ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਢੰਗਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 13(2)(ii) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a) ਅਤੇ (b) ਨੂੰ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (ਏ) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ "ਪਟੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸਮੁੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ", ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ" ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ-- ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਥਿਤ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਰਾਂਡੇ ਉੱਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਢੱਕਣ ਦਾ ਢੱਕਣ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਰੋਗੇਟਿਡ ਲੋਹੇ ਦੀ ਛੱਤ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਢਾਂਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਲੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13(2)(iii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ "ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ; ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਉਪਯੋਗਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਥਿਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਵੇਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ ਆਰ ਟੀ

2718HC—10000-1-1-65—ਸੀ., ਪੀ. ਐੱਡ ਐੱਸ., ਪੀ.ਬੀ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ